

— Правосѣдіе, Ваше Величество; отговори Жуанъ д'Авила като колѣнничи и цалуиъ рѣката на царя, правосѣдіе прогивъ инквизиціята, която злоупотребява правата си и компрометирова Ваше Величество съ нечуванитѣ си жестокости.

При думата *инквизиція*, Карлъ V, гордыйтъ онзи деспотъ, не можи да скрие едно малко смущеніе; и като знаеше че разговорътъ ще е отъ посеріознитѣ той кимка на придворнитѣ си да са оттеглижтъ, Като останя самъ съ Жуана д'Авила и съ младия де-Варгасъ, Карлъ V рече на францисканеца съ обыкновеня си строгъ и деспотическый тонъ.

— Познавашъ ли, отче, че са иска голѣмо мѣжество за да посмѣе нѣкой да са оплаче явно отъ инквизиціята?

— Не, Ваше Величество, отговори апостолътъ; не са иска освѣтъ величайша любовь къмъ правосѣдіето.

— Тъзи любовь е опасна въ днешната епоха.

— Тъкмо заради туй, Ваше Величество, идя до подножіето на престола Ви да го търсиж като не го намѣрвамъ другядѣ.

— Да видими прочее за какво предлежи? говори безъ страхъ; преди сичко желяиъ, искамъ да струвамъ правосѣдіе. Въ какво та обиждаатъ?

— Мене никакъ не обиждаатъ Ваше Величество; но имате единъ вѣренъ служител, който са нарича Еммануилъ Аргозо...

— Севилскыйтъ управитель, мислиъ, пресѣче го живоотно царьтъ!

— Той сжщийтъ, Ваше Величество; Ваше Величество го възведохте на тѣзи степенъ по собствено Ваше благоизволеніе, за която немаше другый подостойнъ. Но инквизиторътъ Петръ Арбуезъ имаше да награди едного отъ своитѣ клеветы. Той прочее хвърли Еммануила Аргозо въ